

הנחת הית' בלתי חנוגה

בט"ד. יום ב' דחג השבועות ה'תש"מ.

7

צאינה וראינה בנות ציון במלך שקמה בעטרה שעטרה זו אמו ביום חתונתו וכיום שמחת לבו, וידוע הדין כזה בלוק"ח ובדרושי' שקראו"ג. מהו ענין בעטרה שעטרה זו אמן. דהנה ארז"ף בשת"ד כפ שלמה האמור בשת"ש קאי על הקב"ה מלך שהשלים שפ', ואמן קאי על הקב"ה וכמ"ל ר"ע קא זו מתבה על שקראו"ג בתי' כו'. על שקראו אחותי כו' עד שקראו אמי כו' הרי שבט"ו נק' אמי. ובמלך קודשים איתא מלך שעשו זו בני המדינה ג', צט"ח מה צשה המלך, נספ' א' בראשו ושתי' נזח בראש בניו כו'. וצ"ח ב' טעם השנויים בין ב' המקומות, דכאן כתיב בעטרה שעטרה זו אמן, עטרה אחת, ושם איתא שעשו ג'. ועוד דכאן כתיב בעטרה זו אמן, חיינו שהתכונה היא ע"י כנס"י ושם איתא שעשו זו בני המדינה ג' עטרות, דמהו שנסוים ושתי' נזח בראש בניו (כנס"י) מוכן שבני המדינה אינם בניו, וכמפורש בהמשך המודש שם שבני המדינה הם במלכאבים. וכוותר אינו מוכן דהנה ארז"ף (בשייכות קמ"ח) בשת"ק ישראל נצשה פושע, כאן ששים ייבוא שפ' מה"ש פכא"א מושארף קשרו זו ב' כחורים א' כנגד נעשה וא' כנגד נשמע. דגם במלך' זו מוכן שהתכונה היא ע"י המלכאבים, ויש ב' כחורים וכו'.

גם צ"ח ב' מהו שמקדים אצ"נה וראינה בנות ציון ג', שמהו משמע שפפ"ג ענין התכונה (עטרה שעטרה זו אמן) צ"ח היצאה (צאינה). וצ"ח דהב"י, מהיכן האצנה, ויצאה זו מה ענינה. גם צ"ח מהו שנקראו ישראל כאן בשם בנות ציון דוקא. דהנה בלפרקת נקראים ישראל בשם בת טתם, וכדאיתא במלך' תנ"ך, קא זו מתבה על שקראו בתי' כו', ולפעמים נק' בשם בנות ירושלים (כמה פעמים בשת"ש). ולפעמים בשם בנות ציון, וצ"ח ב' השייכות דבנות ציון דוקא לפסוק זה.

הנה צ"ח
 כהן
 דגם
 וכו'
 וכו'
 וכו'
 וכו'

8

הנה מה שנוש"י נק' בשם בת הוא ע"ש היותם בבתי' מקבלים, חיינו לפני שלימות עבודתם (שאו נקראו אחותי ואמי כו'). או יי"ף דגם בתי' בת ציון היא תכלית השלימות, ע"פ המבואר במדרושים עה"פ רני ושמתח' בת ציון, שפעתיד לבוא מהי' מעלת בת ציון דוקא, תכלית השלימות. וכוה גופא יש ב' אופנים, בנות ירושלים ובנות ציון.

- 1) שת"ש ג. א. 2) ראה לקי"ח שה"ש בא. ב. ועוד. 3) ראה ר"ח אה"ר עז"ת. תש"ח. ועוד. 4) א. א. [יא]. ראה גם שהש"ר עה"פ. שמו"ר פנ"ב.
- 5) במדבר' פנ"ב. ו. ועוד. 6) ראה שחש"ר ופנ"ש עה"פ. שמו"ר שם. ח"ג.
- 7) ראה ר"ח פנ"ד. ח. 7) שבת פח. א. א. ח"א ל. ד.
- 8) וכו"מ. 9) זכרי' ב. י.

בשעה שתקיימו

ומה לרב מקבלים את החתונה ואת המזונה. ואח"כ מתוך שמחה וטוב זכב, חלצים לרב פני משיח דקטנו, שילמד חזקה את כל העם בלתי ולפענה יותר, וראו ילמדו עוד איש את רעהו גו' כי נולדו ידעו אחי זמקטנו וצו גודקטנו, בקרוב ממש, במחנה בימינו ממש, בבית משיח דקטנו, יבוא ונגאטנו ותיכנונו קוממיות צאטנו, בעתא דידן.

אז"ס מצד צעמנות ית' אין העבודה נוגע כסף, אך כענין התקבלותו ואורו בעקריות בזה נוגע העבודה.

וציאר הענין הוא, דהנה מה שע"י המצוות מוספיקין כח וגבורה, היינו שממשיכין חוס' אור בסדר החתמות. חוס' מוז' מדר' (ז"א מפרסות), סדר החתמות עד לעו"ז החתמת, הוא מוז' מדר' (ז"א מפרסות), שבעת ימי הבנין (שבעת ימי בראשית). וע"י המצוות (מעשינו ועבודתנו) ממשיכין חוס' אור בו, מדר', שנמשך חו"ב בו"א ומי' ומזה מוכן, שהעבודה נוגע לא רק במי', דאצירות (שגז' חידוש הוא כי אצירות הוא עורף האצרות, ולא כבעקריות בי"ע כו'), אלא עד ואת שנוגע גם בו"א שנמשך חוס' אור בו"א. וכנ"ל שנמשך חו"ב בו"א. ויחידה מוז' שהעבודה נוגע גם בחו"ב, דמכיון שהמשכה חוס' אור במדר' (ז"א) היא מחמתו (חו"ב), ה"ל מוכן שהעבודה נוגעה גם במדר' (חו"ב). והנה מכאן במ"א, כענין ספרה"ע, דכר' להמשיך המדות במדר' צריך להיות חתלה חוספה אור במדר' עצמן, וע"י החוספה אור שנמשך במדר' עצמן, נעשה המשכה מחמתו במדר'. והחלמה מה יובן בענינו, דכ"ל להמשיך חו"ב בו"א, צריך להיות חתלה המשכה תחתו במדר', וע"י חוספה אור תחת שנמשך בחו"ב, נמשך חו"ב בו"א. ומה מוכן, שהעבודה נוגעה לא רק בו"א וחו"ב אלא עד ואת שנוגעת גם בספי' תחת שנמשך חוספה אור תחת בו"א.

והנה ג"כ, דבזמן שישאר עושה רצונו של מקום מוספיק כח וגבורה שגאמר ועשה יגדל נא כח אד', ונב"ל ד"ל זה הוא י"ד רבתי. והענין הוא, כידוע שיש ג' מדרגות באותיות אחרות רבבות, אחרות בינונים ואחרות ועילית. אחרות רבבות בביתן ואחרות בינונים בו"א ואחרות ועילית במי', ולכן, גם למטה הוא בצורה אור גזירה כו', וכמבואר בשערי חיים א"א 21, צורה אור מורה על אופי' המשכה, ומה מוכן דצורת אור גזירה מורה על המשכה בבית גזירות כו' והנה שמוספיקין כח למעלה היינו שממשיכין בו"א הי"ד רבתי דגדל, אחרות רבבות שבבית, וכדוע שיש ע"ס הי"ד רבתי דגדל הוא שנמשך חוספה אור תחת, וכדוע שיש ע"ס הי"ד רבתי דגדל נמשך חוספה אור תחת במי' חו"א. ויש ע"ס הי"ד רבתי דגדל, הנה זה בחינה ראשית חקו כו' וכלי' שהקו עצמו הוא בחי' ג', וראשית חקו הוא בחי' יו"ד רבתי. והנה ועמה יגדל נא בי"ד רבתי

20) ראה שער החתמות ענין כוונת ק"ש דרוש ו', פרסם שכי' פנ"ל, שה"ס חס"פ ח"ב על חס"פ, באה"ל לוח"צ ח"א ע' קנז. חס"פ חס"פ ע' 203 ואל"ל ערך. (21) פנ"ב (בחמת"ח).

החתמת חס' בלתי מוגה

בנות ירושלים קאי, על הנשמות שפמעה שתי בבחי' יראה שפסמו שלימות חיראה כו'. ובנוה ציין קאי על הנשמות צאת יידיהם בבחי'. שע"י העבודה נבג, קיין נעשים הם בבחי' ציין, וכן איהא בירושלמי ו' אר"י חורנו על כפ' המקרא ולא מינינו שנק', ושראף ציין אלא במקום חוה שגאמר, ואשים דברי בפל' ובכפ' ידי כתיבת פסוק שמים וליסור ארץ וראמר ציין עמי אהה. דג' ענינים איה (ראשים דברי בפל' ובכפ' ידי כתיבת פסוק שמים וליסור ארץ) זה ג' הקוין דחורה עבודה ונמ"ח. ואשים ידי כתיב זו חורה, ובכפ' ידי כתיבת הם מצות חיינו קו חגמ"ח, דהמצות נק' כלשים, נמסע שמים וליסור ארץ הוא קו העבודה כי שמים וארץ עומדים בזכות הקרבות, אכפ' צריך להפיק השייכות דכנות ציין לפסוק זה דוקא.

1) וקורבן ענין ג' עטרת, יש להקדים החתמה מה שמענו מאמרים סומקין זה את זה בענין אם עבודה צורך גבוה. דהנה במל"ג ע"ה 150 אמרה ה' צדופה איהא, וכי מה איכפה ל' להקב"ה אם שמים מן הזואר או מן העורר, אלא שנתן הקב"ה את המצות כדי לצרף בהם את הכריות וה"ד אמרה ה' צדופה. וה"ל דמעשה המצות אינו נוגע למעלה. ובמ"א 160 איהא, בשעה שישאר עושה רצונו של מקום מוספיקים כח וגבורה שגאמר ו' ועמה יגדל נא כח אד' (שע"י מעשה המצוות נעשה תגלה כביכול בבחי' כח, ועל שגאמר יגדל בי"ד רבתי), ולזה"ל ח"ו, כשמרביעין אותו כביכול, כתיב, צור יליד חשי (שע"י העורר העבודה מתישין כח שקמעלה, ועל שגאמר חשי בי"ד ועילית). וה"ל דמעשה המצוות נוגע כביכול למעלה, והנה כעבורה ק"פ (חובה בשל"ה), אחר שגאמר חכריות ממאד"ץ תי"ץ, ועל כמה מאמרים, שהעבודה היא צורך גבוה, הקשה ממאד"ץ ומפסוקים הני"ץ שסותרים לזה. וכיאר הענין, דמשאר"ץ וכי מה איכפה ל' כו', הוא על ארון יחיד שורש השמים דכ"ל לא איכפה ל' כפ'. ואמנם צורך חכבר להשפיע על הראשים העליונים (י"ץ), בשמים דתפאריא שפמעה כו', צורך גמור הוא. והיינו, דבעצמות אז"ס מצד

10) ראה חו"ה חר - תענית זו, א. ב"ר פנ"ו, י. ועוד. (11) תענית פ"ד סח"ב, סגילה פ"ג סח"ו, וראה אה"ח דברים ע' לו ואילן, וש"נ. (12) שיער, נא, סו. (13) בחמת לקפו - ראה גם לעיל ר"ה את חוה העולה וש"ס ע"ז, וש"נ. ר"ה באר"ל עור"ת (סח"ס עור"ת ע' קנז ואילן). (14) ב"ר פנ"ד, א. ועוד. (15) חולקים ית, לא. (16) איכ"ר פ"א, ע' ג, ספרי חזקוני ע"ב, ית. (17) שלח י, י. (18) חזקוני ע"ב, ית. (19) חלק העבודה פ"ג, של"ה לא, ב.

החתמת חס' בלתי מוגה

ע"י אתערע"ת. נתן' שנסף קעצנו היינו בחי' שרש השורשים שפסקה
מבחי' השפעה, והוא בבחי' אתערע"ע שפסקה מאתערע"ע הנושבת
ע"י אתערע"ת. ע

10 והנה ג' עטרות אפר גמטות ע"י עכרות ישראל, וכדאיאת במדיש
הג"פ דג' כחרים עשו קי' בני המדינה. ראף דבני המדינה קאי
ער המלאכים כנג"פ, הרי אמרו"24 שאן מה"ש אומרים שירה למעשה
ער שאמרו ישראל קמסה שגמאר"25, בך יחד כוכבי בוקר וידיעו קי'
בני אלקים הרי שנ"ג הוא ע"י עכרות ישראל. והו ג"כ ענין חג'
עטרות, דהערה הא' שנוסף קעצנו נמשך ע"י בחי' בכפ מאד עמוד
מעכרות, ושנים שנותן בראש בניו וזו בחי' סוכ"ע זממ"ע שגמאר
ע"י גמ"ח ותורה. והו צאינה וראינה בנות ציון בעטרה שעטרה קי'
אמו, בנות ציון קאי ע"י העבודה בג' קוין כנג"פ (בהחלקה המאמר),
שע"י העבודה בבחי' בכל מאד עמוד העבודה שוהו ענין הקדמת נעשה
לנשמת, נמשך בחי' עטרה אחר' שהוא העטרה שנוסף קעצנו שהוא
בחי' שרש השורשים שפסקה מכפ השפעה. והו פי' שאינו חילון בחי'
גמ"ח וחיאה והחילון דבחי' ראי' דחכמה ע"ד חכמיות השפיקות, והוא
עם עצמותו ומחוחו ית'. ועי"ז נמשך מפרמעה בחי' העטרה שנוסף
קעצנו, שהוא בחי' ארוץ יחיד שרש השורשים שפסקה מהגברות
דממכ"ע, וגם מהחגביות דסוכ"ע (דגם סוכ"ע הוא הוא והגברת). ונמשך
עצמותו ומחוחו ית'.

11 אמר, בנות ציון קאי ע"י העבודה בג' קוין כנג"פ (בהחלקה המאמר),
שע"י העבודה בבחי' בכל מאד עמוד העבודה שוהו ענין הקדמת נעשה
לנשמת, נמשך בחי' עטרה אחר' שהוא העטרה שנוסף קעצנו שהוא
בחי' שרש השורשים שפסקה מכפ השפעה. והו פי' שאינו חילון בחי'
גמ"ח וחיאה והחילון דבחי' ראי' דחכמה ע"ד חכמיות השפיקות, והוא
עם עצמותו ומחוחו ית'. ועי"ז נמשך מפרמעה בחי' העטרה שנוסף
קעצנו, שהוא בחי' ארוץ יחיד שרש השורשים שפסקה מהגברות
דממכ"ע, וגם מהחגביות דסוכ"ע (דגם סוכ"ע הוא הוא והגברת). ונמשך
עצמותו ומחוחו ית'.

12 וע"י העבודה בכפ הג' קוין (שער שמם נל' ישראל ציון), ובפרט
ע"י מעשינו ועבודתנו במשך זמן הגזרות, כו"פ עצם הענין פול
מאפע"ל ויד אין גרומ, שעושין זאך רק כרי קייים ציווי חקב"ח,
ובמלא חרי ג' ז' נכרפ במעשינו ועבודתנו, נבוא אף הגאולה האמיתית
והשפיקות ובטוב הנראה והגברת, שאז יפמד משיח תורה אף לפי העם
כול"ה, בכפ הג' קוין, שהוא ענין כתר תורה כתר כהונה וכתר
מלכות. וגם אחא צאתא צדיקיא בהנהגתא, שהוא ענין כתר שם
סוב העולה ע"ד גביהם (מכבאר בלק"ח ובהנהגות תצ"ע 29). בביתא
משיח צדקנו, בקרוב ממש, וקייים מ"ש"ש וצא חסור מנוע ישי ונזר
משרשין יפדה ונחה עליו רו"ח ה' ג', והחרי"ם ה' את לשון ים מצרים
גו' והכחו לשפעה נחלים גו' צו', ויוסוף ה' שנית ידו קננות

24 חולין גא. ב. 25 איוב קה. ו. 26 ראה תניא רפ"ז. 27 ראה
לק"ח צו י. א. ובפ"ג. 28 חזא בכ"מ ברא"ח. וראה ח"ג קעג. ב. 29
ראה דרשים לטובות פג. א. וראה גם לק"ש ח"ד ע' 1215 ואילן. 30 ישעי'
יא. א. ב. 31 שם, קו.

שמאר בחי' גרין ראשית חקי. וזה גופא הוא ע"י שנמשך חוס' אורוח
מא"א"ס שפגני הצמזום בבחי' חקי. והו כומן שישראף עושין רצונ'
של מקום מוסיפין גבורה, שגמאר, וענה יגדף נא כה אר', שע"י הפלה
משה, ועי"ז ע"י עכרות כרא"א מישראף בכפ הדורות, מוסיפין כח
למעשה, עכרות צורך גבוה.

5 אמנם כ"ז הוא בסדר ההשתלשלות שנוגע שם מעשה המצוות כו', ארץ
ארוץ יחיד שרש השורשים לא איכפת קי' כלפ' הנה שרש
השרשים זהו בחי' עצמות אוא"ס שפסקה מכפ בחי' השפעה. וכדוע
החזיקו בין אור ושפעה, דאור אינו עושה שינוי בהמאר ושפעה הוא
שגורם שינוי בהמשיפיע. וכמבאר במ"א, ובשפע נמשך מזהו זכר
מה, ולכן ה"ז עושה שינוי בהמשיפיע, שאינו דומה כמו שהוא קודם
ההשפעה ובעת ההשפעה ואחר ההשפעה. וכדוע הדוגמא זיה משפעת
מימין, ולפי שהוא משפיע ואחר ההשפעה. וכדוע הדוגמא זיה משפעת
באר שנינו בהשמש, דאינו נוגע בהמשך, אלא האור מאיר או שיש
ענינים המסודרין ואין האור פלך, או שאינו מאיר מאיזה סיבה
שחיה', והוא קהותו האור פלך, שאינו עושה שום שינוי בהמשך.
וע"ז דארוץ יחיד שרש השורשים לא איכפת קי' שוהו כסדר
ההשתלשלות שם נוגע מעשה המצוות וכמשה"ל, אבל בחי' שרש
השרשים בחי' עצמות אוא"ס שפסקה מכפ בחי' השפעה, שם אינו
נוגע כפ' דאתערע"ת אינו מנגיע שם כפ'.

6 אמנם מזה שאמרו מה איכפת קי' כו' וצ"ח נחתו המצוות אלא כד'
לצדק בהם את הבריות טוב"ל, שע"י העבודה ממשיכין בחי'
עצמות א"ס, ארוץ יחיד שרש השורשים, והענין הוא דאף שארוץ יחיד
שרש השורשים הוא שמעשה מבחי' השפעה, נבנ"פ שהמשכה משם הוא
בבחי' אור שאינו עושה שום שינוי בהמאר, מ"מ מכיון שע"י העבודה
ממשיכין אור, והמשכה האור היא מהמאר, בהכרח צומך דאתערע"ת
מגיעה גם כמאר. והו שום שום בחי' עצמות א"ס ארוץ יחיד שרש
השרשים אף שפא איכפת קי' מ"מ, ע"י העבודה ממשיכין גם
מבחי' חו'.

22 ראה פ' הערכים-חג"ד כרך ב ע' חמא ואילן. וש"נ. 23 לשון חתום - איוב כב, יא.
הנחת הית' בלתי מוגה

הנחת התי' בלתי סוגה

בס"ד. ש"פ נשא ה'חש"מ.

עץ שלשה דברים העצים עומד על המורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים, וידוע דיוק רבוחינו נשיאנו בהת', מתו ענין עמידה העצים שהוא עץ ג' דברים אלו דוקא. וע"פ המבואר במדרש התחומא שהאדם הוא עולם קטן, טובו, שגם עמידה העצים קטן הוא עץ ג' דברים אלו, ואדרבה, עמידה העצים גורף הרי גם היא ע"י האדם (העצים קטן). שהרי על ידו הוא ליום ג' הקיץ והורה עבודה וגמ"ח, דחורה לא בשמים היא4 וניתנה לאדם קמטה. והוה בראשית בשביל ישראל שנקראו ראשית ובשביל המורה שנקראו ראשית5, דבריאח העצים גורף, את השמים פרבות צבאיהם ואת הארץ פרבות צבאיה, היא בשביל ישראל (עצים קטן) והמורה וכו'. ור"י (ברדך אפשר) שהוה הקשר כמה שממשיך בהאמרו6 אחרי השאלה הו"ץ במאר"ץ על ג'ד העצים עומד, ויש להביך ענין ירידה הנשמה בגוף כו', כי העבודה בג' קוץ הו"ץ היא ע"י הנשמות בנופים קמטה דוקא. והוה מה שארז"ל ארץ יראה ושקטה8, בחזירה יראה ורפסוף שקטה, דבחיפה לא הו' העצים עומד, על שהקדמו ישראל נעשה פושטע התי' מתו המורה וקבלה המורה, דאז שקטה.

ולתבין כ"ץ יש פתחים המורה מה שנת"ץ9 בענין צאונה וראונה בגוף ציון במלך שרמה בעצרה שעצרה קו' אמו ביום חתונתו10 זה מ'הו', שמהו משמע שיטנו לק' כתר אחו'. ויקשה בהו', שהרי אמרו"ץ7 בשעה שהקדמו ישראל נעשה פושטע באו ששים רבוא מלאכי השדה כו' וקשרו כו' ב' כהנים אחו' כנגד נעשה ואחו' כנגד נשבע, הרי שישנם ב' כהנים. ונתבאר בהו', דהנה כמ"ה המדונה ג' ואחו' התי' קי ממלכת כהנים וגוי קדוש, דבענין הקדושה יש ג' כהן, כמארז"ץ במלך"ס' פ' קדושים11 משל כמלך שעשו קו' בני המדונה ג' עצרות מה עשה המלך נספ' אחו' ונתו בראשו ושמים נתו בראש בגו', כך העציונים מכתירין ג' קדושות פתפ"ה בכף יום מה עשה הפכ"ה נוספ' קדוש אחו' קצמו הו"ד כי קדוש אני ושמים נתו בראש בניו הו"ד קדושים חתי' והקדושים והייתם קדושים. ונמצא שיש כאן ג' עצרות והן ג' פעמים קדוש, לשנים נתו בראש בניו, הוא

- (1) אבות פ"א פ"ב. (2) כהנה לקמן - ראה גם בהוספות למס"ס הקס"ב ח"א ע' שו"ה. מס"ס עור"ת ע' קצו ואילך. רג. מס"ס עט"ת ע' ששו ואילך. מס"ס פש"ח ע' 201 ואילך. ועוד. (3) פקודי ג'. וראה גם ה"ו חס"ס (ק"ו. ב). ארז"נ פל"א. קה"ר א', ד'. ועוד. (4) ראה ב"ב נ"ס. ב'. (5) תחומא (באפרך) ר"ש בראשית פוסקא ג' הו'. לקח טוב שם. רש"י ורמב"ן שם. וראה ב"ר שם. ורמ"ק פל"ג, ד'. (6) מס"ס עור"ת שם ע' רג. ועוד. (7) שבת פת, א. א. (8) תחלים ע"ב. (9) ב"ד"ה צאינה וראינה. (10) שה"ש ג', יא'. (11) תענית כו', ב'. (12) יתרו י"ט, ו'. (13) פכ"ד, ח.

את שאר עמו משבעה הארצות ומאיי חים וכו'22, ונפר קטן נהגו בו בג'23, ואת יאמר אודך הוי' כי אנסה כי גו'24, בקרב ממש, בביאה מצדא משיחא, בשבט הנראה והנפקה, במהרה בימינו ממש.

(32) ראה שם, יא'. (33) שם, ו'. (34) שם, יב'. א.